

Mening det eneste constitutionelt berettiget Svar paa det Spørgsmaal, som her er blevet opkastet, og som altsaa ogsaa krævede et Svar.

Jeg troer, at disse Bemærkninger, som forøvrigt ikke have nogen polemisk Charakter, og som jeg kun har ønsket at medgive til Sagens Behandling under dens fremtidige Gang, for Diebliffet ville være tilstrækkelige fra min Side. Med Hensyn til selve Lovforslaget har jeg jo — og jeg troer, at det var det første Ord, jeg sagde — i Diebliffet intet stort Haab om, at det vil blive Lov. Men det er min faste Overbeviisning, at det vilde have været godt, om et saadant Lovforslag, selv om det ikke havde faaet kongelig Stadfæstelse, havde foreligget fra Rigsdagens Side for lang Tid siden; thi, saa vilde man ikke have slaaet ud til Høire og til Venstre paa den Maade, som man har gjort. Det er min Overbeviisning, at det vil være et godt Støttepunkt for enhver Regjering, der skal føre Sagen igjennem, at det bliver klart beviist og documenteret med Sort paa Hvidt for Islænderne, at der er en Grænse, som ikke bør overskrides, dersom de ville haabe, at deres Sag, som ikke blot er deres, men ogsaa er vor Sag, skal komme til en god Ende. At dette maa lykkes, er det Ønske, som jeg af ganske Hjerte udtaler, idet jeg nu for mit Vedkommende slutter denne Forhandling.

Fischer: Jeg beklager ogsaa, at det ikke lykkes at tilendebringe denne Sags Behandling her i fuldstandig Overeensstemmelse med den høitærede Justitsminister. Der har jo dog imidlertid været fuld Overeensstemmelse mellem Ministeren og Udvalget, og, jeg troer ogsaa at kunne sige, mellem Ministeren og Landstinget i flere og væsentlige Punkter; og der staaer i Virkeligheden kun een væsentlig Uovereensstemmelse tilbage. Jeg har netop begjært Ordet for at søge skarpt at pointere, hvori denne efter min Overbeviisning bestaaer, og hvorledes den maa karakteriseres. Det, hvormed Uenigheden væsentlig dreier sig, er Tilskudets Bestaaenhed; jeg lægger Eftertryk paa dette: „Tilskudets Bestaaenhed“. Landstinget tilbyder Island — jeg troer at kunne sige dette med Sand-

hed — et meget betydeligt Tilskud — det vil som oplyst, beløbe sig til noget over 1 Mill. i 30 Aar — for derved at sætte Islænderne istand til at opbæjle sig selv og til at udvikle deres Hjelpekilder, saa at de kunne blive istand til at opnaae de nødvendige Betingelser for deres Selvstændighed, derunder ogsaa den Betingelse indbefattet, som ligger i, at man kan sørge for sig selv. Dette Standpunkt er altsaa Hjælpens, Understøttelsens. Det Standpunkt derimod, som Regjeringen har indtaget, er betegnet i det oprindelige Lovudkast, hvis Bestemmelser i saa Henseende endnu stadig fastholdes af den høitærede Justitsminister; derved at der er sat et fast aarlig Tilskud af 50,000 Rd. for bestandig og ved Siden deraf et mindre, aftagende, midlertidigt Tilskud. Der er altsaa af Regjeringen gjort Fordring paa et stort fast Tilskud for derved gennem alle Tider at sætte Islænderne istand til at afholde en meget væsentlig Deel af deres Udgifter. Dette Standpunkt er Forsørgelsens Standpunkt. Paa dette Standpunkt har Udvalget ei kunnet stille sig, og paa den vil jeg haabe, at Regjeringen heller ikke vil blive staaende. Regjeringen staaer imidlertid endnu i dette Diebliff paa det nævnte Standpunkt. Forfjellen er altsaa den: Landstinget stiller sig paa Understøttelsens, paa Hjælpens Standpunkt; den høitærede Minister fastholder Forsørgelsens Standpunkt. Jeg vil haabe, at det maa lykkes at bringe denne Uoverensstemmelse til at vige derved — thi det bør ikke stee paa anden Maade —, at Ministeren gaaer over til Landstingets Anskuelse.

Krieger: Den ærede Ordfører yttrede før, at der ikke var noget stort Haab om det foreliggende Lovforslags Gjennemførelse i nærværende Samling. Det var et overmaade mildt Udtryk, han derved betjente sig af; thi det fremgaaer af hans egen utvivlsomme og aldeles bestemte tidligere Tilkjendegivelse, at han med Visshed veed, at dette Lovforslag, selv om det nu bliver usorandret vedtaget i det andet Thing, ikke vil blive stadfæstet af Kongen. Det er jo nemlig af den høitærede Minister blevet fremhævet, at han anseer det for nødvendigt, at det statsvællige Spørgsmaal først